
ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P8_TA(2017)0022

A visszaélést bejelentő személyek szerepe az Unió pénzügyi érdekeinek védelmében

Az Európai Parlament 2017. február 14-i állásfoglalása a visszaélést bejelentő személyek szerepéről az Unió pénzügyi érdekeinek védelmében (2016/2055(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre, és különösen annak 325. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzatának 22a., 22b. és 22c. cikkére,
- tekintettel „A szervezett bűnözés, a korrupció és a pénzmosás problémájáról: megvalósítandó intézkedésekre és kezdeményezésekre vonatkozó ajánlások” című, 2013. október 23-i állásfoglalására¹,
- tekintettel az európai ombudsman visszaélések bejelentésével kapcsolatos OI/1/2014/PMC. számú saját kezdeményezésű vizsgálatát lezáró határozatra,
- tekintettel a nem nyilvános know-how és üzleti információk (üzleti titkok) jogosulatlan megszerzésével, felhasználásával és felfedésével szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/943 európai parlamenti és tanácsi irányelvre²,
- tekintettel az Európa Tanács korrupcióval kapcsolatos polgárjogi egyezményének 9. cikkére,
- tekintettel az Európa Tanács korrupcióval kapcsolatos büntetőjogi egyezményének 22a. cikkére,
- tekintettel az Európa Tanács az informátorok védelméről szóló, CM/Rec(2014)7. számú ajánlására,

---

¹ HL C 208., 2016.6.10., 89. o.

² HL L 157., 2016.6.15., 1. o.

- tekintettel az Egyesült Nemzetek korrupció elleni egyezményének 8., 13. és 33. cikkére,
  - tekintettel az „Ajánlás az etikus magatartás javítására a közszolgálatban“ című OECD-ajánlás 4. alapelvére,
  - tekintettel az európai ombudsman hivatalának 2015. március 2-i vizsgálatára, és az uniós intézményekhez intézett azon felhívására, hogy fogadják el a visszaélések bejelentésére vonatkozóan előírt szabályokat,
  - tekintettel „A visszaélést bejelentő személyek hatékony védelme” című OECD-kiadványra,
  - tekintettel az Emberi Jogok Európai Bírósága Guja kontra Moldova ügyben 2008. február 12-én hozott, 14277/04. számú ítéletére,
  - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 6. cikkére,
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A8-0004/2017),
- A. mivel a mentesítési eljárás keretében a Parlamentnek a lehető legtöbb információra van szüksége az ilyen jellegű esetleges szabálytalanságokat illetően; mivel az intézményeken belüli szabálytalanságokat illetően a Parlamentnek jogosultnak kell lennie arra, hogy teljes körűen hozzáférjen az információkhoz annak érdekében, hogy a mentesítési eljárást a tények teljes ismeretében folytathassa le;
- B. mivel az Európai Számvevőszék jelentései kiváló alapot nyújtanak a Parlamentnek az ellenőrzéshez, ám azok nem térhetnek ki minden egyes kiadási tételre;
- C. mivel a Bizottság és a többi uniós intézmény szintén benyújtanak a Parlamentnek tájékoztató jelentéseket pénzgazdálkodásukról, de azokban a hivatalos jelentéstételi mechanizmusokra hagyatkoznak;
- D. mivel az uniós alapok a Bizottság és a tagállamok közötti megosztott irányítás alá tartoznak, ami megnehezíti a Bizottság dolgát az egyes projektek szabálytalanságaira vonatkozó jelentés készítésekor;
- E. mivel az Európai Parlament rendszeresen kap megkereséseket a polgároktól és nem kormányzati szervezetektől a részben vagy egészben uniós költségvetésből finanszírozott egyes projektek kapcsán feltárt szabálytalanságok miatt;
- F. mivel a visszaéléseket bejelentő személyek ezért fontos szerepet játszanak az uniós költségvetésből történő kifizetésekkel kapcsolatos szabálytalanságok megelőzésében, feltárásában és bejelentésében, valamint a korrupciós ügyek feltárásában és nyilvánosságra hozatalában; mivel az uniós közszolgálatok terén meg kell teremtenünk és elő kell mozdítanunk a bizalom kultúráját, ami azt jelenti, hogy az uniós tisztviselők és egyéb alkalmazottak, valamint a nyilvánosság is bízik a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásban, amit az is bizonyít, hogy az uniós intézmények támogatják, védik és bátorítják azokat a személyeket, akik visszaélés bejelentését fontolgatják;

- G. mivel létfontosságú, hogy minél hamarabb horizontális jogi keretet hozzunk létre, amely a jogok és kötelezettségek megállapításával védi a visszaélést bejelentő személyeket az EU egész területén, valamint az uniós intézményekben (az anonimitás védelme, jogi, pszichológiai és – szükség esetén – pénzügyi segítségnyújtás, hozzáférés a különböző információs csatornákhöz, gyorsreagálású válaszadási rendszerek stb.);
- H. mivel a legtöbb uniós tagállam ratifikálta az ENSZ korrupció elleni egyezményét, amely kötelezővé teszi a megfelelő és hatékony védelmet a visszaélést bejelentő személyek számára;
- I. mivel a visszaélések bejelentése a szervezett bűnözés és a közszféra korrupciója elleni küzdelem egyik alapvető információforrása;
- J. mivel a visszaéléseket bejelentő személyek különösen fontos szerepet játszanak a korrupció és a csalás feltárásában és bejelentésében, mivel az ilyen bűncselekményekben részt vevő személyek azokat igyekeznek titkolni a hivatalos jelentéstételi mechanizmusok során;
- K. mivel a visszaélést bejelentő személyek – az átláthatóság és a feddhetetlenség elvén alapuló – tevékenysége alapvetően fontos; mivel ezért a visszaélést bejelentő személyek védelmét jogi eszközökkel kell garantálni, és azt az Európai Unió egész területén meg kell erősíteni, de csak akkor, ha a bejelentésre a közérdek védelme érdekében, az Emberi Jogok Európai Bíróságának joggyakorlata értelmében vett jóhiszeműség szellemében kerül sor;
- L. mivel a hatóságoknak nem szabadna korlátozniuk vagy akadályozniuk a visszaélést bejelentő személyeket és az újságírókat abban, hogy dokumentálják és nyilvánosságra hozzák az illegális, jogellenes vagy ártalmas gyakorlatokat, amennyiben ezen információk felfedése jóhiszemű indíttatásból, a közérdek elsőbbsége érdekében történik;
- M. mivel 2014. január 1. óta a személyzeti szabályzat 22a., 22b. és 22c. cikkével összhangban az összes uniós intézmény számára kötelező belső szabályokat bevezetni a visszaéléseket bejelentő, uniós intézményekben dolgozó tisztviselők védelme érdekében, és mivel a személyzeti szabályzattal kapcsolatos kérdésekért felelős intézményközi előkészítő bizottságnak a visszaéléseket bejelentő személyek védelmével foglalkozó munkacsoportja még nem fejezte be munkáját; mivel a tapasztalatokra épülő bevett gyakorlatok kialakítása érdekében a munkacsoport feladatai közé kellene tartoznia annak, hogy felmérje a visszaélést bejelentő azon személyek helyzetét, akik az intézményeken belül a bejelentés miatt negatív következményekkel néztek szembe; mivel a belső szabályoknak figyelembe kellene venniük az irányítási struktúrát és a személyzeti szabályzat szerinti különböző kategóriák sajátos jellemzőit;
- N. mivel a visszaélést bejelentő személyek védelméről nem gondoskodott az összes tagállam, és az nincs harmonizálva, így előfordulhat, hogy még abban az esetben is, ha az Európai Unió pénzügyi érdekei forognak kockán, a visszaélést bejelentő személy számára személyes vagy szakmai szempontból kockázatos lehet, hogy tájékoztassa a Parlamentet a szabálytalanságokról; mivel az emberek éppen attól félnek, hogy a védelem hiánya miatt, valamint azért, mert bejelentésüknek úgysem

lesz következménye, megtorlást fognak alkalmazni velük szemben, ezért a szabálytalanságokat nem jelentik be, és következésképpen az EU pénzügyi érdekei sérülnek;

- O. mivel biztosítani kell, hogy a visszaélést bejelentő személyekkel szembeni megtorlás bármely formáját megfelelően szankcionálják;
- P. mivel 2013. október 23-i állásfoglalásában a Parlament felszólította a Bizottságot, hogy 2013 végéig terjesszen elő jogalkotási javaslatot egy olyan hatékony és átfogó európai bejelentővédelmi programra a köz- és a magánszférában, amely védelmet biztosít azoknak, akik a rossz vezetés eseteit és szabálytalanságokat tárnak fel, és az EU pénzügyi érdekeivel összefüggő nemzeti és határokon átnyúló korrupcióról számolnak be; mivel emellett felszólította a tagállamokat, hogy léptessenek életbe megfelelő és hatékony védelmet a visszaélést bejelentő személyek számára;
- Q. mivel az uniós jogalkotó az ágazatokra vonatkozó jogi eszközök – többek között a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságáról szóló 2013/30/EU irányelv, a piaci visszaélésekről szóló 596/2014/EU rendelet, a pénzmosásról és a terrorizmus finanszírozásáról szóló (EU) 2015/849 irányelv és a repülőesemények jelentéséről szóló 376/2014/EU rendelet – révén már gondoskodott a visszaélést bejelentő személyek védelméről;
- R. mivel a visszaélést bejelentő személyek védelme az Unióban egyre sürgetőbb, hiszen az üzleti titok védelméről szóló irányelv korlátozza a visszaélést bejelentő személyek jogait, és ezáltal – bár nem szándékosan – vissza fogja fogni az uniós támogatásban részesülő egyes vállalatokban feltárt szabálytalanságok bejelentését;
- S. mivel egyes nemzetközi szervezetek, például a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) és az Európa Tanács már jelentős munkát végeztek e területen, és ajánlásokat dolgoztak ki a visszaélést bejelentő személyek védelmére;
- T. mivel az OECD szerint a bejelentési mechanizmussal rendelkező szervezetek több mint egyharmada nem rendelkezik a visszaéléseket bejelentő személyek megtorlással szembeni védelmét szolgáló írásos szabállyal, illetve annak létezéséről nincs tudomása;
- U. mivel a Transparency Internationalhoz, a Whistleblowing International Networkhoz és egyéb ilyen szervezetekhez hasonló nem kormányzati szervezetek is kidolgoztak a visszaélések bejelentésének szabályozására szolgáló nemzetközi elveket, amelyeket az ilyen irányú uniós kezdeményezésekben alapul lehetne venni;
- V. mivel az európai ombudsman hivatala egyértelmű hatáskörrel rendelkezik az olyan panaszok kivizsgálását illetően, amelyet uniós polgárok nyújtanak be az uniós intézmények hivatali visszasságaival kapcsolatban, ám mivel önmagában nem játszik szerepet a visszaélést bejelentő személyek tagállami védelméről;
- W. mivel az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata és az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek 2014. január 1. óta hatályos legújabb változata több rendelkezést is tartalmaz a visszaélések bejelentésére vonatkozóan;

- X. mivel a visszaélést bejelentő személyek védelme alapvető fontosságú a közjó, valamint az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelme, továbbá a nyilvános elszámoltathatóság és feddhetetlenség kultúrájának előmozdítása szempontjából mind a magán-, mind a közszférában;
- Y. mivel számos joghatóságban, és különösen a magánszférában az alkalmazottaknak bizonyos információk tekintetében titoktartási kötelezettségük van, ami azt jelenti, hogy a visszaélést bejelentő személyek fegyelmi intézkedésekkel szembesülhetnek, ha információt adnak ki;
1. helyteleníti, hogy a Bizottság eddig nem nyújtott be jogalkotási javaslatot a visszaélést bejelentő uniós személyek minimális védelmét biztosító programra vonatkozóan;
  2. sürgeti a Bizottságot, hogy haladéktalanul terjesszen elő olyan jogalkotási javaslatot, amely a társaságok, az állami szervek és a nem profitorientált szervezetek számára mechanizmusokat kidolgozó, hatékony és átfogó uniós bejelentővédelmi programot vezet be, és arra külön felhívja a Bizottságot, hogy az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalások megelőzése és az azok elleni küzdelem terén hozandó intézkedések részeként még az év vége előtt nyújtson be jogalkotási javaslatot a visszaélést bejelentő személyek védelmére, azzal a céllal, hogy azok hathatós és azonos mértékű védelemben részesüljenek mind a tagállamokban, mind az Unió valamennyi intézményében, szervében, hivatalában és ügynökségénél;
  3. fenntartja, hogy a visszaélést bejelentő személyek alapvető szerepet játszanak a tagállamok és az uniós intézmények segítségével, hogy megakadályozzák és kezeljék a feddhetetlenség elve bárminemű megsértését és a hatáskörrel való olyan visszaéléseket, amelyek európai vagy nemzeti szinten fenyegetik vagy aláássák a közegészséget, a biztonságot, a pénzügyi integritást, a gazdaságot, az emberi jogokat, a környezetvédelmet vagy a jogállamiságot, vagy növelik a munkanélküliséget, korlátozzák vagy torzítják a tisztességes versenyt, és aláássák a polgároknak a demokratikus intézményekben és eljárásokba vetett bizalmát; ebben a tekintetben hangsúlyozza, hogy a visszaélést bejelentő személyek nagy mértékben hozzájárulnak a közintézmények demokratikus minőségének és az irántuk való bizalom növekedéséhez, átláthatóbbá, valamint közvetlenül elszámoltathatóvá téve azokat a polgárok felé;
  4. megjegyzi, hogy mind a visszaélést bejelentő személyek, mind az érintett köztisztület vagy közintézmény számára biztosítani kell az Európai Unió Alapjogi Chartája, valamint a nemzeti jogszabályok által garantált jogok védelmét;
  5. emlékeztet arra, hogy a tagállamok, mint az uniós források elsődleges címzettjei, kötelesek ellenőrizni azok elköltésének jogszerűségét;
  6. megjegyzi, hogy csak néhány tagállam vezetett be a visszaéléseket bejelentő személyek védelmét szolgáló, kellően korszerű rendszert; felhívja azokat az uniós tagállamokat, amelyek törvényeikben még nem fogadtak el rendelkezéseket a visszaélést bejelentő személyek védelmében, hogy ezt mihamarabb tegyék meg;

7. felhívja a tagállamokat hatékony korrupcióellenes jogszabályok végrehajtására, valamint a visszaélést jelentő személyek védelmére vonatkozó uniós és nemzetközi standardok és útmutatások megfelelő átültetésére nemzeti jogukba;
8. sajnálja, hogy sok tagállam még nem léptetett életbe a visszaélést bejelentő személyek védelmére vonatkozó konkrét szabályozást, noha a visszaélést bejelentő személyek védelme alapvető fontosságú a korrupció megelőzése és az ellene folytatott küzdelem terén, és annak ellenére, hogy az ENSZ Korrupció elleni egyezményének 33. cikke ajánlja a visszaélést bejelentő személyek védelmét;
9. rámutat, hogy az Unió pénzügyi érdekeivel kapcsolatos bejelentés alatt az olyan csalárd cselekmények bejelentését értjük, mint amilyen például – de nem kizárólagosan – a korrupció, a csalás, az összeférhetetlenség, az adókikerülés és az adócsalás, a pénzmosás, a szervezett bűnözés beszivárgása, illetve ezek eltussolása;
10. szükségesnek véli olyan etikus szervezeti kultúra ápolását, amely segít biztosítani, hogy a visszaélést bejelentő személyeket ne érje megtorlás és ne legyenek kitéve belső konfliktusoknak;
11. emlékeztet arra, hogy a visszaélést bejelentő személy köteles bejelenteni az Unió pénzügyi érdekeit sértő szabálytalanságokat, valamint hogy a visszaélést bejelentő személyeknek folyamatosan együtt kell működniük az illetékes uniós hatóságokkal az információk megosztását illetően;
12. emlékeztet rá, hogy a visszaélést bejelentő személyek gyakran könnyebben hozzáférnek az érzékeny információkhoz, mint a kívülállók, és így jobban ki lehetnek téve a szakmai pályafutásukhoz kapcsolódó súlyosabb következménynek, vagy kockáztathatják az Unió Alapjogi Chartájának 6. cikke által védett személyes biztonságukat;
13. hangsúlyozza, hogy a visszaélések bejelentése fogalmának meghatározása szerint a védelem azokra is kiterjed, akik alapos okkal vélik, hogy a bejelentéskor az információ helytálló, beleértve tehát azokat is, akik jóhiszeműen jelentenek be egy nem helytálló információt;
14. hangsúlyozza az oknyomozó újságírás szerepét, és felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy javaslata ugyanolyan védelmet nyújtson az oknyomozó újságíróknak, mint a visszaélést bejelentő személyeknek;
15. véleménye szerint a szabálytalanságok bejelentését befogadni képes tagállamokban kialakított irodákban megfelelő költségvetési háttérrel, kompetenciával és szakemberekkel létre kell hozni egy adatgyűjtési, tanácsadó és bejelentő uniós szervet, amely segítséget nyújtana a visszaélést bejelentő, külső és belső személyek számára abban, hogy az Unió pénzügyi érdekeit sértő esetleges szabálytalanságokra vonatkozó információk bejelentéséhez – fenntartva a bejelentés bizalmas jellegét – megtalálják a megfelelő csatornákat, és hogy megkapják a szükséges támogatást és tanácsot; az első fázisban tevékenységét elsősorban a beérkező információk megbízható ellenőrzésére alapozná;
16. felhívja az uniós intézményeket, hogy az összes illetékes nemzeti hatósággal együttműködésben hozzák létre és szervezzék meg az információforrások

bizalmosságának védelmére szükséges összes eszközt a diszkriminatív tevékenységek vagy a fenyegetések megakadályozása céljából;

17. üdvözli, hogy az európai ombudsman 2014-ben úgy határozott, hogy az uniós intézményekben saját kezdeményezésű vizsgálatot indít a visszaéléseket bejelentő személyek védelme tárgyában, és üdvözli, hogy a vizsgálat rendkívül pozitív eredményekkel járt; kéri azokat az uniós intézményeket és szerveket, amelyek ezt még nem tették meg, hogy késedelem nélkül alkalmazzák a vizsgálatot követően kidolgozott iránymutatásokat;
18. felhívja az uniós intézményeket, hogy hívja fel a figyelmet arra, milyen nehéz helyzetben vannak a visszaélést bejelentő védtelen személyek; sürgeti ezért a Bizottságot, hogy készítsen átfogó cselekvési tervet a kérdéssről;
19. kéri, hogy – addig is, amíg a 4. pontban említetteknek megfelelően egy független uniós intézmény nem jön létre – az Unió pénzügyi érdekeit sértő esetleges szabálytalanságokra vonatkozó bejelentések fogadására hozzanak létre egy bejelentésre szolgáló telefonvonalat és egyéb ilyen célú eszközöket (pl. forródrótot, weboldalakat, kapcsolattartó pontokat) üzemeltető külön egységet a Parlamenten belül, amely tanácsot adna és segítséget nyújtana a bejelentőknek az esetleges megtorló intézkedésekkel szemben;
20. felszólít egy olyan weboldal létrehozására, ahol bejelentéseket lehet tenni; hangsúlyozza, hogy a weboldalnak nyilvánosan elérhetőnek kell lennie, és az adatokat névtelenül kell kezelnie;
21. felhívja a Bizottságot, hogy alakítson ki egyértelmű jogi keretet, amely biztosítja, hogy a törvénytelen vagy etikátlan tevékenységeket feltárók védelemben részesülnek a megtorlás vagy a bíróság elé állítás alól;
22. felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson be konkrét javaslatokat a törvénytiségek és a szabálytalanságok feltáróinak teljes védelmére, illetve vázoljon fel átfogó tervet a korrump személyek anonimitásának védelmét szolgáló, az Unión kívüli országokba irányuló eszközát helyezés megállítására;
23. véleménye szerint biztosítani kell, hogy a bejelentő struktúrák hozzáférhetők, védettek és biztonságosak legyenek, és hogy a visszaélést bejelentők állításait szakmai kivizsgálás alá vessék;
24. kéri a Bizottságot és – amennyiben az létrehozását követően a feladatkörébe tartozik – az Európai Ügyészséget, hogy hozzanak létre hatékony kommunikációs csatornákat az érintett felek között, illetve dolgozzanak ki az Unió pénzügyi érdekeit sértő esetleges szabálytalanságokra vonatkozó bejelentések fogadására és a bejelentők védelmére szolgáló eljárást, és hozzanak létre egy egységes munkaprotokollt a visszaélést bejelentők számára;
25. felhívja az összes uniós intézményt és szervet, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket a visszaélést bejelentők elismerésének és tiszteletben tartásának biztosítására minden őket érintő vagy korábban érintő ügyben, illetve amelyet ilyenek ismert el az Európai Unió Bírósága, és rámutat, hogy ezt visszamenőleg kell

alkalmazni; felszólítja őket továbbá, hogy nyilvánosan és érdemben értesítsék a kapcsolódó ítéletekről az intézmény egészét;

26. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az Unió pénzügyi érdekeit sértő esetleges szabálytalanságokra vonatkozóan általuk kapott bejelentésekről tájékoztassák a Parlamentet, és hogy az éves tevékenységi jelentésükben fordítsanak egy fejezetet a figyelmeztetéseikre és azok továbbkövetésére; kéri, hogy a Parlament állapítsa meg az információk helytállóságát a megfelelő intézkedések megtétele érdekében;
27. felhívja a Bizottságot nyilvános konzultáció folytatására az érintett felek véleményének kikérése céljából a bejelentési mechanizmusokról és a nemzeti szintű eljárások lehetséges hibáiról; a nyilvános konzultáció eredményei értékes hozzájárulást jelentenek majd a Bizottságnak a visszaélés bejelentéséről szóló javaslatának kidolgozása során;
28. felkéri a független uniós szervet, és annak létrehozásáig az OLAF-ot éves jelentés elkészítésére és nyilvánosságra hozatalára a visszaélést bejelentők védelmének alakulásáról az Európai Unióban;
29. felhívja továbbá a Számvevőszéket, hogy éves jelentéseiben szenteljen külön fejezetet a visszaélést bejelentő személyek által az Unió pénzügyi érdekeinek védelme terén betöltött szerepnek;
30. felkéri az uniós ügynökségeket, hogy dolgozzanak ki írásos szabályzatot a bejelentők a megtorló intézkedésekkel szembeni védelme céljából;
31. üdvözli, hogy a Parlament, a Bizottság, az Európai Unió Tanácsa, az Európai Unió Bírósága, az Európai Számvevőszék, az Európai Külügyi Szolgálat, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, a Régiók Európai Bizottsága, az európai ombudsman és az európai adatvédelmi biztos belső szabályokat léptetett életbe a visszaélést bejelentő személyek védelmére, a személyzeti szabályzat 22a., 22b. és 22c. cikkének megfelelően; nyomatékosan kéri az összes intézményt annak biztosítására, hogy a visszaélést bejelentő személyek védelméről szóló saját elfogadott belső szabályaik megalapozottak és átfogóak legyenek;
32. ösztönzi a tagállamokat adatok, referenciaértékek és mutatók elfogadására a visszaélést bejelentő személyekre vonatkozó szakpolitikák tekintetében a köz- és a magánszférában egyaránt;
33. emlékeztet arra, hogy a 2015/2392/EU bizottsági végrehajtási irányelv meghatározza a jelentésre, a nyilvántartás-vezetési kötelezettségekre és a visszaélést bejelentő személyekkel kapcsolatos védelmi intézkedésekre vonatkozó eljárásokat; hangsúlyozza, hogy fontos biztosítani a visszaélést bejelentő személyek számára, hogy bizalmas módon jelenthessék a jogsértéseket, valamint anonimitásuk megfelelő és teljes védelmét, többek között a digitális környezetben is, ám sajnálja, hogy ez utóbbi azon kevés ágazati jogszabályok egyike, amelyek a visszaélést bejelentő személyekre vonatkozó rendelkezéseket tartalmazzak;
34. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy világszerte tanulmányozza a visszaélést bejelentő személyekre vonatkozó már működő programok más országokban bevált

gyakorlatait; felhívja a figyelmet arra, hogy egyes már működő rendszerek pénzjutalmat kínálnak fel a visszaélést bejelentő személyek számára (például a kiszabott büntetések bizonyos százalékát); úgy véli, hogy ezt az eszközt óvatosan kell kezelni az esetleges visszaélések miatt, ám az ilyen típusú jutalmak fontos bevételi forrást jelenthetnek azon visszaélést bejelentő személyek számára, akik a visszaélés bejelentése miatt elvesztették a munkájukat;

35. kéri a tagállamokat, hogy tartózkodjanak a visszaélést bejelentő személyek tevékenységének kriminalizálásától, mikor olyan illegális tevékenységről vagy szabálytalanságról számolnak be, ami károsítja az Unió pénzügyi érdekeit;
36. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.